

DUBEN 2015

OPUSCULUM

ČASOPIS ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

Slovo o provinciála.....	2
Sté narozeniny otce Akvinase Gabury	2
Opravdický klášter	3
Setkání MladoOPů.....	4
Letní tábor pro děti a mládež.....	4
Černá 14.....	5
Vzpomínka na sestru Ludmilu Bernardinu	6
Devadesátiny sestry Marie Terezie Brichtové	6
Dominik: řízení, spiritualita a svoboda.....	7
Dominikánská 8.....	16
Stálé studium	18
Setkání formátorů na Svatém Kopečku u Olomouce	19
Setkání dominikánské rodiny 2015	20
Zasedání provinční rady LSsD.....	20
Výroční pouť v Jablonném.....	20
Salve 3/2014 – 25 let svobody	21
Nakladatelství Krystal OP.....	22
Knihkupectví Oliva.....	23

Fotografie:

1. str. obálky: Voute en palmier - Jacobins de Toulouse (http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Voute_en_palmier_-_Jacobins_de_Toulouse.JPG)
 2. str. obálky: Narozeniny s. Marie Terezie Brichtové OP (str. 5), O. Akvinas Gabura OP (str. 2)
 3. str. obálky: Opravdický klášter (str. 3), autor fr. Metoděj Maria Němec OP

Str. 8: fr. Bruno Cadoré, OP (zdroj: <http://op.org>)
 Str. 15, 16: autor fr. Šimon Hlavatý OP

Obálka: Tobiáš Kučera
<http://www.thobias.portfoliobox.me/>

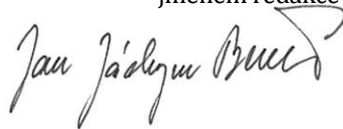
Uzávěrka příštího čísla: 15. 5. 2015

Milí čtenáři,

dostává se vám do rukou nové číslo OPuscula, i když nové není to správné slovo. Jistě jste sami zaregistrovali, že se mění jeho vzhled, ale to není to podstatné. Rádi bychom jeho cestou předali informace o dominikánské rodině i mimo rodinu vlastní. Proto již nebude rozesíláno jen předplatitelům, ale bude volně k dispozici všem zájemcům. Kdo však byl zvyklý jej dostávat do schránky, může si ho i nyní objednat na adrese redakce a ta mu jej bude zasílat za úhradu poštovného.

Obsahem OPuscula a jeho úrovní bychom rádi navázali na předchozí ročníky. Nebude to jednoduché. Jakýsi šarm, nadhled i okruh čtenářů, které si časopis díky své dlouholeté redaktorce Dáše Ester Kopecké získal, bychom však chtěli udržet. V této souvislosti je zde na místě jí poděkovat za veškerou práci a energii, kterou za uplynulých téměř 20 let do časopisu vložila, i za pomoc a podněty, které nám poskytla, když jsme štafetu z jejích rukou přebírali. Doufáme, že i díky vám a vaší pomoci, nepřijde nazmar.

jménem redakce

Redakce

e-mail: opusculum@op.cz

Fr. Gabriel Malich OP (gabriel@op.cz)
 S. Marie Pitterova OP (monialesop@volny.cz)
 S. M. Guzmanova Valentová OP
 (guzmana@dominikanka.cz)
 L. B. Nezbedová (Nezlenka@seznam.cz)
 Jan Vincent Horáček (j.horacek@centrum.cz)
 Dušan Česlav Macák (ceslav@post.cz)
 Jan Jáchym Beneš (jachym@op.cz)

Milé sestry a milí bratři ve sv. Dominiku!

Velikonoční ráno, kdy vzkříšený Ježíš opouští temnotu hrobu, je nejdůležitějším a nejsvětlejším okamžikem dějin světa! Vzápětí se také rodí kazatelské poslání. Milovaný Mistr posílá Marii z Magdaly, aby přinesla zvěst o zmrtvýchvstání Ježíšovým učedníkům. Toto poslání z ní činí apoštolku apoštolů. Zanedlouho potom se stávají posly zprávy o prázdném hrobě Petr a Jan, když běží, aby se na vlastní oči přesvědčili. A večer ještě téhož dne poběží dva učedníci z Emauz do Jeruzaléma, aby všem řekli, s kým se setkali. Zatímco o tom vyprávějí ostatním, sám Ježíš přichází mezi shromážděné učedníky. A hned je také všechny posílá, sám dříve poslaný od Otce zahladit hříchy, aby v síle Ducha Svatého odpouštěli hříchy.

Jako nositelé charizmatu sv. Dominika máme podíl na poslání apoštolů. Žízeň po spáse všech lidí a národů nás podněcuje k horlivému kázání radostné zvěsti o Ježíšově zmrtvýchvstání a o odpuštění všech hříchů. Není nic důležitějšího, co bychom mohli lidem říkat. Mluvit o čemkoliv jiném, co nepřivádí k přijetí této zvěsti, by bylo ztrátou času a zradou našeho povolání. Svět nikdy nepřestane potřebovat ty, kdo budou lidem svědčit o Ježíšově zmrtvýchvstání!

Přeji vám všem, sestry a bratři, opravdovou velikonoční radost.

fr. Benedikt Mohelník OP
Provinciál

Sté narozeniny otce Akvinase Gabury

Nejstarší člen slovenské dominikánské provincie se dožil 100 let.

V sobotu 17. ledna 2015, přesně v den stých narozenin otce Akvinase Juraje Gabury, byla ve Zvoleně sloužena děkonná mše svatá za život prožitý v důvěře v Boží prozřetelnost. Této slavnosti předsedal otec Dominik kardinál Duka OP a účastnilo se jí také několik dalších českých bratří, včetně otce provinciála.

Důvěra v Boží prozřetelnost je nejčastějším duchovním tématem otce Akvinase, který se této důvěře naučil v nejtěžších letech svého života strávených ve vězení. Po násilném zrušení klášterů v roce 1950 se otec Akvinas skrýval u dobrodinců na Oravě, avšak po dvou letech neměl jinou možnost, než se přihlásit u Štátnej bezpečnosti. Za svoji věrnost duchovnímu povolání byl jako 37letý nespravedlivě odsouzený na doživotí.

V roce 1960 přišla nečekaně amnestie, která umožnila otci Akvinasovi zařadit se do společenského života, i když stále pod dozorem Štátnej bezpečnosti. I přes stálou kontrolu se mu podařilo vyvíjet činnost, která směřovala k tajnému obnovení dominikánského řádu na Slovensku. Díky otci Akvinasovi přežila myšlenka svatého Dominika na Slovensku i v době nesvobody a po sametové revoluci se mohlo na tajně položeném základě už veřejně stavět dále. Výsledkem neúnavné práce je dnešní slovenská dominikánská provincie s 58 bratry, dále pak mnohá společenství dominikánských terciářů a růžencová bratrstva.

fr. Gabriel Malich OP podle www.dominikani.sk

OPravdický klášter

4

*„Toto tajemství
je velké, myslím
Krista a církve“
(Ef 5,23)*

Co?

- » Tyden v dominikánském klášteře
- » Prohloubení tvé víry v církve
- » Dopolední práce s bratry
- » Ale také spousta zábavy

Kdo?

Kluci ve věku 15 až 25 let

Kdy?

5.–11. 7. 2015

Kde?

Klášteř dominikánů v Olomouci

Za kolik?

Zdarma, aneb za trochu práce

Info a kontakt:

<http://amiculum.op.cz>
opravdickyklaster@op.cz

OPravdický klášter

Setkání MladoOPů

Na první březnový víkend 2015 bude mnoho z nás jistě velmi dlouho vzpomínat. Konalo se totiž v Jablonném v Podještědí historicky první setkání dominikánské mládeže, čili MladoOPů. Hostiteli nám byli bratři dominikáni ve svém klášteře, průvodci a organizátory po celý víkend pak o. Pavel Mayer OP, Martin Rosenbaum a sestry Marie a Guzmanu OP.

Už jen ten název je velmi poutavý. Co teprve fakt, že to bylo setkání mladých věřících příznivců dominikánské rodiny. Jako účastník tohoto setkání můžu vše jen vychválit.

Pár hodin před odjezdem jsem měla trable s organizací vlastního času, s balením zavazadel atd. Všechno se nějak komplikovalo a já jsem nechápala proč. V jednu chvíli jsem si však uvědomila, že se chystám na setkání, kde tím hlavním bude Bůh – rozhodnutí, kterému Nepřítel určitě moc nefandí – tím větší jsem měla odhodlání všechny tyto překážky zdotat.

Celé setkání bylo spíše soukromějšího typu (sešlo se nás 15) – tím lépe jsme se mohli navzájem poznávat. Z každého účastníka setkání jsem mohla cítit radost, spokojenost, lásku. Mohla jsem být s lidmi, kteří pro mě jsou v životě velmi důležití, prohloubit vztahy s lidmi, se kterými teprve cestu přátelství začínám, a také s novými lidmi, kteří mi dodávají odvalu – pocit, že nejsem sama, kdo se snaží jít cestou víry.

Nikdy však nezapomenu na jeden z nádherných večerů. Všichni jsme seděli kolem velkého stolu. Měli jsme za úkol přemýšlet o třech otázkách:

1. Co budeme dělat v nebi?
2. Co bychom měli dělat, aby na nás bylo znát, že jsme Křesťané?
3. Koho má Bůh radši – kněze nebo řeholnice?

Na první otázku odpovídali všichni, padaly všechny možné odpovědi (lítat, zpívat v andělském sboru, jít na hostině atd.). Na další otázky odpovídal, kdo chtěl. Setkala jsem se s různými názory, různými pohledy na věc, se vtipnými poznámkami účastníků. Bylo velmi zajímavé poslouchat, co si o daném tématu každý z nás myslí. Zanechalo to ve mně velkou stopu a hromadu námětů k přemýšlení ☺

Martina Stavinochová

Letní tábor pro děti a mládež

Rády bychom pozvaly všechny zájemce ve věku mezi 9 a 18 lety na náš tábor.

Místo konání: **fara Heřmanov** (okr. Žďár nad Sázavou).

Termín: **od 26. 7. do 2. 8. 2015.**

Cena: **1350 Kč.**

Přihlášky a informace na adrese: **guzmana@dominikanka.cz**

Těší se nejen sestry dominikánky!

Černá 14

V posledních několika měsících dochází v našem domě v Praze k mnoha (někdy nečekaným a neplánovaným) stavebním úpravám. Byly jsme již svědky lecčeho, meteorologických úkazů (například průtrže mračen v přízemí pětioschodového domu) nebo přírodních jevů („Niagarské vodopády“ po schodišti ze 4. patra). A tak v sobotu 21. února 2015 u nás vypuklo nové velké dobrodružství.

Horda chlapů se vrhla vzhůru na naše stropy a na 1., 2., 3. a 4. patře bourali sádrokarton – snížený strop. Krom dvacetiletého prachu na ně padal i černý mour pravděpodobně ještě z dob, kdy se topilo v kamnech na každickém pokoji. Přes skleněné dveře mezi schodištěm a chodbou jsme my sestry viděly, že chlapi na sebe na chodbě pořádně ani nevidí. Byli vybaveni rouškami s respirátorem, aby vůbec mohli dýchat. Dvorek se zasypal suť a na chodbách se odkryly původní vysoké stropy, vidíme tedy rákos, dřevo, suť. Na 4. patře strop dokonce úplně chybí, jsou vidět přímo krovy, srolované zateplení je položeno bokem. A pod tímto obnaženým stropem či střechou ve vzduchu visí dráty s elektřinou, hadice vzduchotechniky a žárovky osvětlující tmavé chodby.

V pondělí se bouralo na chodbě před kaplí. Zalepili nám páskou dveře do kaple i do konventu – naše duchovní i fyzické zázemí. V neděli večer jsme si na 5. patro přenesly pečivo, oběd na pondělí, mikrovlnku, talíře, breviáře. Příznám se, že růženec na střeše a následný bufet ve třech v křesílkách byl nádherný – mělo to své kouzlo.

Další kapitola dobrodružství nastala ve čtvrtek. NETEČE VODA. V celém domě. Ani ve varné konvici nic nezbylo. Ještě je tu v láhvi Ida. Uf. Dobrá tedy, zjistíme, kdy poteče. Máme ale hlad, s. Roberta je šikovná kuchařka, zvládne vařit i bez vody. Maso bylo vynikající, podlily jsme si je vínem.

Při konventní mši svaté ve středu zazněla moc krásná slova v kázání otce Savia OP: „Sestry, vidím, že jste si vybraly opravdu vhodný čas pro tyto práce. Už nemusíte vymýšlet žádné pokání či předsevzetí pro dobu postní.“

Bohaté zkušenosti máme i s vrtáním do zdi. Například u sestry Slavomíry se navrtali do pokoje hned na pěti místech. Dvě díry byly záměrné, další tři díry jsou od vrtání roštu na kazetové stropy na chodbách. Zdi jsou zde někde velmi tenké, jak se do toho chlapi opřou, jsou hned na druhé straně...

Při modlitbě nešpor mé oko zaujala vysoká postava sestry Michaely a hlavně stín nad její hlavou. Měla jsem velké pokušení odběhnout pro deštník a rozevřený jí ho podat do ruky. Flek na stropě, voda. Šéf instalatér naši novou batikovanou výzdobu kaplového stropu shlédl a sdělil, že si nemusíme dělat starosti. Ju, ty máme přece směřovat na svatostánek, že mne to hned nenapadlo.

Jeden z pánů stavařů říkal: „Oči toho vidí moc, ale ruce to postupně udělají.“ I nadále tu máme hodně dělníků, rámusu, jemného prachu, kamínků,... a taky naději, že až se to vše dokončí, budeme to mít moc pěkné a hlavně suché.

S prosbou o modlitbu za celý náš dům, za dělníky i jejich šéfy, za naše zaměstnance, za děvčata, za nás sestry, s vděčností za podporu SM Bernadeta OP.

Svatá Zdislavo, budovatelko chrámů, oroduj za naši sestru Ludmilu Bernardinu!

Tato invokace z litaní ke svaté Paní Zdislavě, patronce a ochránkyni Sekulárního institutu Dílo blažené Zdislavy, vystihuje životní dílo naší zemřelé sestry RNDr. Ludmily Bernardiny Hladákové, protože i ona se stala budovatelkou chrámu, nejen v srdcích svých žáků, kterým jako profesorka věnovala svůj život, ale měla také velký podíl na vybudování nového kostela.

Narodila se **3. července 1920** v Těšově, farnost Újezdec u Luhačovic v rodině hostinského. Měla dva bratry, kteří brzy zemřeli. Vystudovala klasické gymnázium, další studia přerušila válka a nástup komunismu, který rodinu připravil o majetek a Lidušku o možnost dalšího studia. Až později mohla studovat na Přírodovědecké fakultě v Brně obor matematika, chemie a fyzika. Získala tam titul doktorky přírodních věd. V letech 1955 - 1957 vyučovala na Obchodní akademii ve Zlíně. Z politických a náboženských důvodů musela školu opustit a pracovala pak v Muzeu J. A. Komenského v Uherském Brodě, kde se zabývala národopisnými studii. V roce 1968 se na školu vrátila a učila tam až do odchodu do důchodu v roce 1981.

V důchodovém věku doučovala děti a pomáhala kněžím v na faře Luhačovicích. Jezdila na faru do Želetic, kde se seznámila s MUDr. Marií Zdislavou Veselou, zakladatelkou Díla blažené Zdislavy. Do tohoto společenství vstoupila v roce 1982, první sliby skládala vzhledem k věku v roce 1983, doživotní sliby v roce 1989.

Po pádu komunismu učila ještě jako důchodkyně na Církevní škole sester dominikánek v Bojkovicích. Když jí byl v restitucích vrácen majetek po rodičích, prodala ho a věnovala v duchu slibu chudoby na stavbu nového kostela Svaté Rodiny v Luhačovicích. Sama se odstěhovala do Litoměřic, kde se věnovala modlitbě a rozesílání dopisů nemocným a starým lidem. Když se sestry zdislávky musely odstěhovat na Moravec, rozhodla se, že svůj život dožije na Moravě. Díky obětavosti svých přátel a sester premonstrátek se jí toto přání splnilo. Zemřela **2. února 2015** v Hospici na Svatém Kopečku, dobře připravená utrpením, modlitbou i svátostmi na setkání s Ježíšem, kterému obětovala celý svůj život.

Lenka Bernadetta Nezbedová, DBZ

Devadesátiny sestry Marie Terezie Brichtové

Dne **13. ledna léta Páně 2015** prožila znojemská komunita mnišek nevšední událost. Oslavovala 90 let ode dne, kdy se v Praze vyklubala na tento svět její seniorka sestra Marie Terezie Brichtová, která vešla ve známost jako překladatelka duchovní literatury z různých jazyků. Přijel jí pogratulovat otec provinciál Benedikt Mohelník, další bratři z Olomouce a naše pražské sestry z Lysolaj. Všichni jsme poděkovali Pánu za tento dar života při mši svaté v 11 hodin a po ní byli všichni pozváni k pohoštění a rekreaci. Sestra Terezie zpestřila rekreaci fotografiemi a vyprávěním o svém povolání. Děkujeme všem, kteří svou účastí a modlitbou přispěli k této naší oslavě.

Sestry mnišky dominikánky ze Znojma

Dominik: řízení, spiritualita a svoboda

Komentář k letošnímu tématu Jubilea (2015)

Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí.“ (Jan 8, 31–32); „To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus.“ (Gal 5, 1)

Pravda vás osvobodí! V duchu tohoto Ježíšova příslibu mi na mysli vyvstává obraz skupiny lidí, kteří s ním putovali od města k městu, aby hlásali příchod Božího království. Každý z nich byl svým způsobem osvobozen. Osvobozen od tíže vlastních chyb, pasti vlastních lží, břemene vlastní minulosti, od odcizení způsobeného rozpory. Všichni byli poháněni touhou svého Mistra a Pána navštěvovat stále nová města. V důvěře jej následovali a společně s ním setrvali v Duchu, jehož prostřednictvím se den ode dne stávali svobodnější být sami sebou, svobodnější pro přijetí přátelství, jež jim Bůh se svým Synem nabízel, svobodnější pro poslání. Svobodnější, aby mohli být Kristovými učedníky a vyzývat další, aby se k nim přidali. Osvobodil je právě duch Ježíšova kázání, přestože si zpočátku možná neuvědomovali, čeho se stávají součástí, když přijali jeho pozvání následovat jej, nebo když se k němu sami připojili z vděčnosti za milosrdenství, které jim prokázal. Když setrvali po jeho boku, zatímco hlásal příchod Božího

království, zjišťovali, že se stávají ještě svobodnějšími, než by se byli odvažovali doufat. Tuto svobodu jim dávalo Slovo jejich přítele a Pána. „Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí.“ Osvobodí vás Slovo pravdy!

Je to právě tato svoboda kazatele, na kterou podle mého mínění odkazuje letošní téma pro přípravu na oslavu jubilea řádu. Dominik: řízení, spiritualita a svoboda. Máme na paměti řadu důležitých textů, které nám byly na tato témata (řízení v rámci řádu, poslušnost, svoboda a zodpovědnost...) v průběhu uplynulých několika desetiletí předloženy a které si znovu rádi přečteme. Připadá mi, že letošní téma nás vybízí, abychom se v rámci perspektivy, již nám tyto texty otevřely, zaměřili na to, co je jádrem spirituality řádu: získat odvahu svobodných kazatelů skrze úsilí stát se Pánovými učedníky. A to je horizont řízení řádu.

Neustále zdůrazňujeme výjimečnou, klíčovou roli poslušnosti v povolání kazatele: „Slibuji poslušnost Bohu...“ Jak zaznamenali historikové, požádal Dominik své první bratry, aby mu přislíbili „poslušnost a společný život“. Jsou dva způsoby, jak se stát učedníkem: naslouchat Slovu a následovat jeho příklad v soužití s bližními, následovat jej tak jako ono první společenství přátel, kteří šli s Ježíšem od města k městu, aby se od něj naučili, jak být kazateli. Naslouchat a žít pospolu a skrze toto následování Slova setrvávat v jednomyslnosti.

Zasvěcení kázání: poslání kázat evangelium

V tomto roce, věnovaném zasvěcenému životu, jsme vybízeni, abychom opět čerpali z tohoto zdroje našeho života: odat se hlásání Božího slova, zasvětit se kázání Slova, „vytrvat v jeho slovu“. „Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky.“ Pro Dominika znamená řízení podporu této touhy jednotlivců i společenství být „opravdu jeho učedníky“. Znamená to být strážci této „vytrvalosti ve slovu“. A zde se opět dostáváme k jádru poslání. Co je to tedy ono „Slovo“? O tom, co pro nás Slovo znamená, se dozvídáme z rozhovoru Syna a Otce v přítomnosti Ducha svatého: „... aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já...“ V této synovské důvěrnosti je zakořeněno jádro našeho poslání: „Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal...“ Vytrvalost ve Slovu se nepodobá jakési „sebestředné, rozjímavé strnulosti“. Nepřipomíná ani „morální předpisy“, které by vedly nebo měly vést k nějakému konečnému „stavu dokonalosti“. Ve škole svatého Dominika znamená vytrvalost ve Slovu spíše připojení se k pohybu Slova, které přichází k lidstvu, aby zde našlo svůj domov a osvobodilo nás mocí svého Ducha. Znamená to setrvávat v duchu poslání Syna. Na nás je, stát se učedníky a společenstvím učedníků, přiměřeně této přátelské a bratrské blízkosti k Synu. Ze slov Tomáše Akvinského, který hovoří o „verbum spirans amorem“, můžeme usuzovat, že ona vytrvalost ve Slovu znamená setrvávání ve Slovu, jež „vydechuje“ lásku, tedy dává vzniknout přátelství, bratrství a souznění mezi lidmi i v nás samotných. Duch, Slovo pravdy a svobody.

Jedno z prvních rozhodnutí Dominika, jež patří k nejdůležitějším rozhodnutím v dějinách řádu, bylo rozeslání bratří ze Saint-Romain, aby se zrno nehromadilo na

jednom místě. Dominik tak ukázal, že řízení řádu by mělo mít na paměti především kázání. Řízení jako takové v sobě obsahuje určitou dynamiku duchovního života, která má napomáhat a sloužit svobodě každého člověka a jejímž zdrojem je Slovo Boží. Tak jako Ježíš vyslal své učedníky, i Dominik posílá své bratry ve dvojicích na cestu kázání. Ve skutečnosti je posílá, aby studovali a kázali zároveň, a právě díky tomuto jeho rozhodnutí se řád může vyvíjet, prohlubovat své základy, vytvářet a přijímat nová povolání. Toto rozeslání ustavuje putování jako prostředek, jak se „stávat učedníky“, a vyzývá kazatele, aby své životy utvářeli skrze zkušenosti, jež získají, když se vydají do světa jako „bratři“. Díky tomu mohli bratři také studovat na prvních univerzitách a své hledání pravdy Slova tak založit na dialogu s vědomostmi tehdejší doby a respektu k lidské schopnosti získávat vědomosti studiem tajemství zjevení Boha Stvořitele a Spasitele. Vytrvát v jeho Slovu znamená být blíže rozmluvě mezi Bohem a lidstvem, jež se stala viditelná v Ježíši, prvním a jediném učiteli kázání o Božím království.

„Bůh, který ve svatém Dominikovi zjevil dobrotu a lidskost našeho Spasitele, ať vás přetvoří k obrazu svého Syna.“ Toto požehnání ze slavnosti svatého Dominika souzní s rozhodnutím papeže svatého Jana Pavla II. zamýšlet se nad otázkou „Vita consecrata“ ve světle tajemství Proměnění (VC 14). Dominikánské řízení, které má za úkol přivádět, napomáhat a vést ostatní na „cestě k učednictví“ směřující k povolání kazatele, se v tomto kontextu neustále snaží zajišťovat podmínky této „ekonomie proměnění“. Kázání o Božím království je prostředkem, jež řád nabízí svým bratřím a sestrám, aby se skrze Ducha svatého připodobnili Kristu. Rozjímání nad scénou Proměnění odhalí základní aspekty této cesty. Uprostřed své kazatelské pouti přizval Ježíš tři ze svých učedníků, aby byli svědky jeho proměnění: rozjímání nad tajemstvím Syna je tedy středobodem poslání kazatele. Z něj kazatel čerpá to, co je povolán předávat ostatním: pravdu o Božím Synu spolu se zjevením ekonomie tajemství spásy. Vzpomeňme na popis Proměnění: „... postavíme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi...“ A nebude to trvat dlouho, než Ježíš odpoví: stan bude skutečně postaven, leč bude to na Golgotě v Jeruzalémě. Budou tam s ním ještě dva další společníci, ale budou to zločinci, spolu s ním vyloučení ze společnosti a odsouzení na smrt. Záři, která osvětlovala horu při Proměnění, bude odpovídat záře blesku, který se snese z nebe a jako by předem potvrdí naplnění jeho sestupu do říše smrti, odkud Syn povstane, živý, jednou provždy překonávající veškerou temnotu smrti. A s sebou v přítomnosti Otce ponese všechny, kteří s ním od tohoto okamžiku budou žít na věky. Na Hoře proměnění učedníci konečně dostávají poslání, které bude jejich radostí: následovat Ježíše až do Jeruzaléma, kde bude plně zjeveno Slovo pravdy. Tam, kde se dar Kristova života stane zdrojem naší svobody.

Žít ve znamení Proměnění znamená vydat se na cestu, na níž může naše touha stát se učedníky sílit, skrze vytrvalost v jeho Slovu, růst v poslušnosti a lásce Syna, jež byly zjeveny na Golgotě a o Velikonočním ránu, a přijímání svého poslání od Ducha stejně jako v den Letnic.

Vytrvejte v mém Slovu

Ve svém apoštolském listu k Roku zasvěceného života vyzývá papež František zasvěcené osoby, aby „probudily svět“ tím, že poznají, jak vytvářet „jiná místa“, kde se žije evangelní logika sebedarování, bratrství, přijetí odlišnosti a vzájemné lásky“. Tato místa se „mají stále více stávat kvasem společnosti, inspirované evangeliem, „městem na hoře“, které mluví o pravdě a moci Ježíšových slov“. Těmito místy jsou naše komunity, v nichž se můžeme formovat jako „odborníci na společenství“, o nichž se Svätý otec zmiňuje v témže apoštolském listu.

Je výmluvné a zásadní, že funkce představených se v rámci řádu nachází přesně na průsečíku těchto dvou složek našeho slibu: poslušnosti a společného života. Dominik chtěl, aby kazatele formovala „apoštolská poslušnost“ a ti se tak stali bratřími těch, k nimž byli vysláni při svém mendikantském putování, a aby se nechali obracet a přetvářet v bratrstvo společným životem v komunitě. Toto apoštolské bratrstvo, kterému nyní slibujeme poslušnost, je cestou, již nám Dominik předkládá k dosažení naší plné svobody. Poslušnost a společný život, to jsou dva způsoby, jak zaměřit pozornost na eschatologické společenství, které bylo přislíbeno světu, jenž byl stvořen jako „schopný“ ve významu „schopný Boha“. Jsou to dva způsoby, jak plně prožívat naši svobodu „usque ad mortem“. Také dnes nás představení mají vyzývat, abychom se vydávali na cestu, na níž se poddíváme moci Slova a staneme se služebníky této rozmluvy mezi Bohem a lidstvem, kterou Slovo přišlo naplnit svým životem mezi lidmi. Poslušnost a společný život, aby kázání mělo kořeny v komunitě učedníků, kteří naslouchají Slovu života, a zároveň v komunitě, jež doufá v eschatologické společenství ohlášené prorokem a stvrzené Synem skrze jeho vlastní život.

To, co by mohlo být „stromem kázání“, ovocem slibu evangelního a apoštolského života, je zakořeněno ve třech prostředcích, jak „vytrvat v jeho Slovu“, jež nám tradice řádu nabízí: bratrské společenství, slavení Slova a modlitba, studium. Toto je specifický úkol řízení řádu – a možná jeho prvořadá odpovědnost – propagovat mezi bratřími, mezi sestrami a laiky přednosti těchto tří pilířů, které zaručují a podporují apoštolskou svobodu.

Bratrské společenství je místem, kde bratři a sestry mohou ověřovat možnosti lidských slov při hledání pravdy, jež osvobozuje. Právě společným životem v komunitě dosáhneme naší svobody tím, že budeme přispívat k vytváření společenství. Proto je náš „kapitulní řeholní život“ zásadní pro naši spiritualitu: každý člen komunity má svůj vlastní hlas, zapojuje se do společného hledání dobra pro všechny, přizpůsobeného službě Slova, plně se podílí na řízení řádu. Tato demokracie nespočívá v ustavení moci většiny, ale spíše v demokratickém hledání jednomyslnosti. Takový způsob společného života je náročný, to víme, protože každého zavazuje, aby se nikdy nevyhýbal vlastnímu zapojení do dialogu tohoto hledání. Je náročný také proto, že vyžaduje co nejpravdivější vyjadřování postojů a argumentů, včetně objektivního náhledu na rozepře mezi bratřími, ale vždy s vědomím, že nikdo nebude posuzován jen podle svého názoru či postoje, ale stále bude na prvním místě vítán a milován jako bratr. Je náročný, neboť od všech

členů komunity vyžaduje, aby se po trpělivém úsilí o dosažení jednomyslnosti podíleli s veškerým odhodláním na vykonávání rozhodnutí, k němuž společně dospěli. Díky tomu je pak každý vítán, uznáván a podporován všemi ostatními ve své vlastní štědrosti a apoštolské tvořivosti. Možná je to právě tato náročnost, co nás až příliš často vede k tomu, že opouštíme tento rozměr naší vytrvalosti ve Slovu prostřednictvím společného života.

Modlitba je druhým prostředkem k zakořenění stromu kázání ve Slovu. Osobní a společná modlitba nemůže být považována za pouhý úkol, který je třeba splnit, aby člověk žil v souladu se závazky zasvěceného života. Je to cesta, na níž se – jako jednotlivci i členové komunity – rozhodujeme přerušit běh našich lidských dějin rozjímáním o tajemství Božího působení ve světě. Je to „přivlastnění“ dějin Zjevení v odpovědi Bohu, který k nám přichází ve svém Synu, aby si „přivlastnil“ každého z nás. Vyžaduje to umožnit, aby v naší modlitbě Duch „vanul, kam chce“. Naše modlitba pak bude vycházet z naslouchání Slovu a povede zpět k němu a těžištěm našeho osobního života a života našich komunit se stane rozjímání nad tajemstvím zjevení, jak je zaznamenáno v Písmu. Slavení Slova v liturgii, jeho rozjímání nad tajemstvími růžence, trpělivé, tiché modlitby, to vše nám napomáhá rozpoznat, že zasvěcení našeho života kázání je zakotveno mezi rozjímáním a studiem, mezi dvěma způsoby hledání pravdy Slova, kterou chceme dát zakusit těm, k nimž jsme posláni. „Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky.“ Vytrvání se tak pro nás, stejně jako pro první Ježíšovy přátele, stává příležitostí dospět ke svobodě, vybidnutí jeho voláním, posílení jeho láskou a milosrdenstvím, pobízení a vyslání jeho milostí k předávání jeho Slova pravdy. Skrze vytrvání ve Slovu s sebou v tichém naslouchání a čekání neseme také ty, k nimž jsme byli posláni, ty, kdo jsou odkázáni na naše modlitby, kdo nám byli Bohem svěřeni, čímž přijímáme, že Bůh tajemně svázal naše osudy s jejich v téže milosti spásy. V této oblasti řízení řádu zajišťuje, aby svoboda jednotlivců i komunit byla skutečně zakořeněna v rozjímání nad tímto tajemstvím, v němž sám Syn ve svém lidství přinesl spásu světu podřízením své svobody svobodě Otce.

Modlitba nás staví do školy Marie, Paní kazatelů. S ní mohou kazatelé nalézat a stále znovu obdivovat schopnost lidského života stávat se „životem pro Boha“. S ní mohou, za zpěvu žalmů, které začleňují jejich rozjímání do dějin zjevení, vycházet ve svých slovech z přátelského porozumění dialogu, v němž Bůh nabízí lidstvu jeho přijetí. A opět s ní staví řád do středu svého kázání prorocké znamení obrácení k bratrskému společenství, s vírou v naplnění příslibu sjednocení s Bohem, jenž je Pravda. Ve škole Marie, Paní kazatelů, je řád skrze tuto spiritualitu poslušnosti ve společném životě těsně zapojen do tajemství církve, sdílením Kristovy lásky, přijetím Ducha jeho života a darováním se světu.

Studium je třetím prostředkem pro zakořenění kázání ve „vytrvalosti v jeho Slovu“. Je to místo hledání a rozjímání pravdy, a právě proto ho v naší tradici tak důsledně zachováváme. Studium je pevně zakotveno v naslouchání Písmu a ve věrnosti učení církve, proto je v řádu přednostním způsobem rozhovoru s Bohem. Díky tomu také přivádí k přátelskému a bratrskému dialogu s mnoha myšlenkovými proudy, které

formují náš svět a hledají svou vlastní cestu k pravdě. Řád nás vyzývá, abychom prostřednictvím studia neustále rostli ve svobodě, nikoli tím, že budeme světským způsobem zvyšovat úroveň získaných znalostí, ale spíše tím, že budeme stále dál postupovat na cestě „pokory pravdy“. Když zapojujeme lidský intelekt v tomto dobrodružství s odvážným cílem pokusit se slovy a omezenými lidskými pojmy přiblížit Boží tajemství, vzdáváme tak díky Bohu Stvořiteli, který daroval lidem rozum, jakkoli konečný a omezený, aby byli „schopni Boha“, a zároveň se pokoušíme rozum překročit v naději na dosažení plnosti, již žádný koncept nemůže obsáhnout. Právě existence naděje nám odhaluje skutečný rozsah naší svobody. Úkolem řízení řádu je hájit tuto sféru studia a podporovat naši kreativitu, abychom neustále hledali nejvhodnější způsoby, jak ostatní vybízet k tomuto dobrodružství evangelizace rozumu.

Řízení a spiritualita?

Tento pohled na spiritualitu řádu – vytrvat ve Slovu, abychom poznali pravdu, jež nás osvobodí – nám umožňuje definovat určité základní principy řízení v řádu. Jak jsme již nahlédli, řízení je v podstatě zaměřeno na poslání kázat a má podporovat život vlastní dominikánské tradici, která umožňuje, aby kázání bylo zakořeněno ve Slově.

Prvním principem je trvalá podpora slavení kapitul, tak aby bratři byli vedeni k společné apoštolské zodpovědnosti. Papež František ve svém posledním apoštolském listu vyjádřil přání, aby si všechny zasvěcené osoby položily otázku, co od nich vlastně Bůh a lidstvo žádají. V naší tradici to znamená znovu si uvědomit důležitost našich kapitul. Kapituly – konventní, provinční i generální – mají pochopitelně zodpovědnost za rozhodování o organizaci a legislativě pro náš život a naše poslání. A, jak už bylo zmíněno, jsou významnou příležitostí, kdy se můžeme pokorně začlenit do hledání pravdy v bratrském společenství. Skvělé úvahy mých předchůdců nám pomohly pochopit, že demokracie v řádu není prostředkem pro uplatňování moci většiny, ale spíše hledáním nejvyšší možné míry jednomyslnosti. Jsou-li dialog a diskuse mezi bratry natolik důležité v naší tradici, je to proto, aby se každý mohl svobodně a s jistotou účastnit společného formulování toho, co je dobré pro všechny a k čemu se všichni zavážou přispívat. Takováto bratrská rozprava je možná díky vzájemnému respektu mezi bratřími a otevřenosti a svobodě vyjadřovat vlastní myšlenky.

Jedním ze základních témat těchto diskusí by měla být pozornost vůči znamením naší doby a pochopení potřeb a požadavků k uplatňování charismatu řádu: udržovat v srdci církve památku evangelního kázání. Ve svém dalším listu se na žádost Generální kapituly v Trogiru budu zabývat tématem komunitního projektu, jehož rozpracování pokládám za ústřední bod řízení řádu. Jen pokud se všichni zapojíme do tohoto projektu, budeme schopni skutečně vymezit a usměrňovat naši službu církvi a světu prostřednictvím kázání. Bratrské společenství vzniká na základě společného zájmu o poslání, jež neurčuje pouze to, co chceme „dělat“, ale také prožívání našeho „soucitu se světem“, který je zdrojem naší touhy sdílet vzácný dar osvobození skrze Slovo pravdy.

Z této společné apoštolské zodpovědnosti a z úkolu řízení řádu zajistit toto zakořenění v pravdě Slova vychází druhý princip řízení: vysílání kazatelů. Dominik chtěl, aby odpověď na toto poslání měla podobu putování a mendikantství, aby se kázáním řádu šířila ekonomie Slova, neboť Ježíš přišel na svět jako přítel a bratr a prosil o pohostinnost ty, které chtěl přizvat k účasti na rozhovoru s Otcem. Úkoly zadávané představenými by měly vždy zohledňovat tyto aspekty putování a mendikantství v duchu poslání. Dominik hovořil konkrétně o apoštolském putování, o „nezabydlenosti“ jako o cestě, jak se stát učedníkem. „Půjdu za tebou všude, kam půjdeš,“ řekl Ježíšovi jeden z učedníků. A Ježíš mu odvětil: „Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu složil.“ Právě toto prohlášení chtěl Dominik brát zcela vážně a tak dát svým bratřím možnost znovu položit otázku jednoho z Křtitelových učedníků: „Pane, kde bydlíš?“ „Pojďte a uvidíte...“ Právě toto by nám mělo napomoci porozumět, jak vést řád. Uprostřed těch nejjistějších jistot, uprostřed těch nejzářnějších úspěchů či kariér, uprostřed výkonů těch nejdůležitějších funkcí kdykoli může zaznít hlas vyzývající nás, abychom šli. Šli, abychom porozuměli a uslyšeli hlas v srdci našeho života, abychom rozpoznali každý svou úlohu a zodpovědnost, abychom se později opět navrátili a ve větší svobodě se připojili ke společnému poslání, které řád vykonává pro církev. Tyto odchody – které mohou být občas bolestivé, ale které jsou tak často plodné – nesou rysy, jež neustále pozorujeme v životě Dominikově: soucit, hranice mezi životem a smrtí, mezi lidským a nelidským, výzvy spravedlnosti a míru, potřeba dialogu mezi náboženstvími, kulturami a mezi tolika realitami, kolik jich odráží „existenciální hranice“, které zmiňuje papež František ve svém apoštolském listu. Je naším úkolem projevovat soucit s hříšníky namísto sebestředného upínání se na vlastní hříchy, pracovat ve službě společenství církve a jeho šíření namísto soustředění se na vlastní identitu, která nám sice dává pocit jistoty, ale omezuje nás hranicemi nás samých. Vytrvat ve Slovu znamená stát v plném proudu samotného ducha poslání Slova, toho Slova, jehož se snažíme stát učedníky. Putování při naší kazatelské činnosti je tak naší cestou ke „svobodě, abychom mohli být svobodní“.

Vzhledem k tomu, že se řízení v řádu zaměřuje na toto vysílání, měla by u každého jednotlivce být věnována zvláštní pozornost jeho darům, jeho kreativitě, aby svoboda každého, kdo slouží společnému poslání a dobru, byla co nejlépe uplatněna. Ve jménu společného hledání pravdy Slova musejí představení mít vždy v jádru této pozornosti na paměti přítomnost dvojí potřeby, potřeby milosrdenství a spravedlnosti. Milosrdenství, tak drahé naší tradici, musí řídit podobu naší péče o bližní. V našich bratrských vztazích, stejně jako ve vztazích v rámci komunity, by nám toto milosrdenství mělo vždy připomínat, že člověka nelze posuzovat pouze podle jeho chyb a nedostatků. Skutečné bratrství vzniká, pokud každý – skrze milosrdenství a jeho neustálé volání k tomu, aby se člověk osvobodil ke vlastní svobodě – objeví svou skutečnou důstojnost, k níž jej pozvedl Kristus a pro níž jej spasil svou milostí. Zároveň ovšem musí být důstojnost vždy vnímána také jako schopnost přijímat zodpovědnost. Z pohledu Slova pravdy, jež osvobozuje, není osobní svobody, která by ospravedlnila, že se člověk bude stranit

bližních nebo ze sebe učiní středobod životů všech ostatních. Bratrství, jak je žil Kristus, nás učí, jak přesně máme přijímat naši skutečnou svobodu prostřednictvím otevřenosti vůči vzájemnosti, v níž mají pro nás ti druzí vždy větší váhu než my sami. Proto má řízení řádu ten náročný úkol spojovat ohledy na milosrdenství s povinností spravedlnosti. Přesné a objektivní vedení vycházející z našich řádových stanov, společného dobra a z rozhodnutí našich kapitul nám umožňuje chránit společné dobro před nahodilými požadavky svobody jednotlivců. Tento úkol se občas může zdát suchopárný a nevděčný, ale právě za cenu udržování této obtížné rovnováhy se můžeme vyhnout povrchnímu odkazování na takové milosrdenství, které není ničím jiným než zbabělostí, nezodpovědností nebo lhostejností. Jen takto se dostane pravého milosrdenství každému, kdo jej přijde v řádu hledat: možnosti vyslyšet volání a nechat se osvobodit Slovem pravdy.

Na závěr tohoto komentáře k letošnímu tématu Jubilea bych rád zmínil poslední duchovní princip řízení řádu, jímž je jednota a společenství. I v tomto případě se můžeme posunout dál díky kritériu poslání. Do té míry, nakolik budeme trpělivě využívat prostředky společného rozvažování, které usměřuje službu kázání, natolik se jednotlivci, komunity, provincie a všechny větve dominikánské rodiny budou začleňovat do společné jednoty. Každá z těchto větví je samozřejmě vybízena, aby ke společnému dobru přispěla svou vlastní osobní, kulturní i duchovní identitou. Ovšem díky společnému odkazu založenému na nadšení, s nímž jsme se všichni společně zasvětili kázání, je naší touhou společně odpovědět na toto vyslání. Či spíše, což je ještě náročnější, žádáme Ducha svatého, aby z nás učinil společenství kazatelů. Zároveň s touto žádostí se neustále modlíme, aby Duch společenství otevřel v tomto světě horizont spásy a v našich srdcích zrodil naději na nové stvoření. Nad vchodem do baziliky svaté Sabiny, kterou papež Honorius III. svěřil Dominikovi, najdeme mozaiku zobrazující církev židů a církev pohanů, která nám připomíná první horizont kázání řádu: Slovo pravdy nás zavazuje sloužit prostřednictvím kázání a svědectví zaslíbenému společenství. To je důvod, proč jsme poslání. A jak víme, na dveřích téže baziliky nám zobrazení ukřížování připomíná, že toto kázání z nás činí učedníky Krista, jenž svobodně dal svůj život, abychom se my všichni mohli shromáždit v jednotě. Pravda vás osvobodí!

fr. Bruno Cadoré OP

magistr řádu
(2. února 2015)

Témata jednotlivých roků přípravy na jubileum

- 2009 "Na počátku bylo Slovo" (Jan 1,1): Svatý Dominik, kazatel milosti
 2010 "Jak mohou hlásat, jestliže nebyli poslání?" (Řím 10,15): Poslání kázat
 2011 "Všichni slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky" (Sk 2,11): Kázání a kultura / Komunitní kázání
 2012 "Jdi k mým bratřím a oznam jim..." (Jan 20,17): Ženy dominikánky a kázání
 2013 "Ať se mi stane podle tvého slova" (Lk 1,38): Maria: kontemplace a kázání Slova
 2014 "Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění" (Joel 3,1): Dominikánští laici a kázání
 2015 "Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí" (Jan 8,31-32); "To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus" (Gal 5,1): Dominik: řízení, spiritualita a svoboda
 2016 "Běda nám, kdybychom nehlásali evangelium!" (srov. 1 Kor 9,16): Řád bratří kazatelů: včera, dnes a zítra

Bože milosrdenství, ve své věčné moudrosti jsi povolal svého služebníka Dominika, aby se vydal na cestu víry jako poutník a kazatel milosti. Se Slovem tvé sladké Pravdy v srdci a na rtech zval Dominik první sestry a bratry, aby se k němu připojili a vedli život kontemplativní poslušnosti ve službě svatého kázání.

Připomínáme si toto jubileum a prosíme tě: vdechni znovu do našich srdcí a myslí Ducha vzkříšeného Krista a obnov nás, abychom věrně a radostně hlásali evangelium pokoje.

Skrze téhož Krista, našeho Pána.

Amen.

Modlitba jubilea

Dominikánská 8

Místo vzdělání a kultury při klášteře sv. Jiljí v Praze

je volná platforma poskytnutá bratry dominikány všem jednotlivcům a institucím, kteří chtějí spoluvytvářet aktivity pořádané v pražském dominikánském klášteře.

Podrobný program na <http://dominikanska8.cz>

Rozpravy o církvi aneb církev je když...

Cyklus vychází z konstituce II. vatikánského koncilu *Lumen gentium*, která je vůbec prvním dokumentem magisteria systematicky pojednávajícím o církvi. Dokument je pozoruhodný už tím, že církev o sobě vypovídá tímto způsobem až po téměř dvou tisících letech své existence. Blížící se padesáté výročí jejího vydání je vhodnou příležitostí se s ní důkladněji seznámit. Přednášky se konají v barokním refektáři dominikánského klášteře, vchod Jilská 7A

Svatí nebo zbyteční?

Zasvěcený život v církvi

9. 4. 2015 v 19:30

Hosté: Benedicta Hübnerová OP, Jan Poříz OCD

Až na věky věků

církev a věčnost

23. 04. 2015 v 19.30

Hosté: Jaroslav Brož, Jan Sokol

Matka Boží, Matka církve

Mariina role v církvi

čt 07. 05. v 19.30

Hosté: Kateřina Brichcínová, Jan Houkal

Hudební jaro u dominikánů

Letošním tématem koncertního cyklu je duchovní i světská hudba zkomponovaná v souvislosti s významnými evropskými setkáními panovníků a diplomatů, jejichž výsledkem bylo smíření. Při takovýchto setkáních hrála hudba vždy důležitou roli a skladby zkomponované na zakázku nebo jako reakce na tíživou situaci, která těmto jednáním předcházela, ovlivňovaly celou situaci. Koncerty se konají v barokním refektáři dominikánského klášteře, vchod Jilská 7A

Les Nations*Evropa v hudbě 18. století*

čt 28. 5. 2015 v 19.30 h

Hudba François Couperina (z „Les Nations“), Georga Philippa Telemanna (Völker- a Nationen- Suiten) a André Campry (z „L'Europe galante“)

Soubor La Botta Forte (CH)

Dona pacem*Třicetiletá válka a Vestfálský mír (1648)*

pá 29. 5. 2015 v 19.30 h

Hudba Heinricha Schütze, Alberta Heinricha a Samuela Scheidta.

Kesselberg Ensemble

Evropa tančí*Hudba na mírovém kongresu ve Vídni (1815)*

so 30. 5. v 17 hod.

Hudba L. van Beethovena a Ignaze Moschelese.

Ilze Grudule – violoncello, Alena Hönigová – klavír

Le retour de la paix*Duchovní i světská hudba za vlády Ludvíka XIV. a Utrechtský mír (1713 – 1715)*

ne 31. 5. 2015 v 17.00 h

Kantáty a „petits motets“ Michele Pignolet de Montéclaira, Louis-Nicolas Clérambaulta a Marc-Antoine Charpentiera

Markéta Cukrová – mezzosoprán, Martina Bernášková – flétna, Alena Hönigová – cembalo

Dominikánský knižní salón

Dominikánský knižní salón je večerní klub čtenářů nakladatelství Krystal OP. Každý přítomný je aktivním spoluvůrcem večera. Moderátor není v roli přednášejícího, ale pouze řídí debatu účastníků. Setkání se konají v čítárně dominikánského kláštera, vchod Jilská 7A (přes barokní refektář do 1. patra kláštera).

Tomáš Akvinský: Otázky o ctnostech

st 13. 5. 2015 v 19:30

moderuje doc. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D., děkan Teologické fakulty JU

Diskutované otázky o ctnostech jsou jedním ze dvou spisů, které si daly za úkol zabývat se trojicí teologických ctností, ale zůstaly pouze u dvou z nich. Zatímco Kompendium teologie se člení na víru (dle článků víry Kréda) a naděje (dle proseb Otčenáše), Otázky o ctnostech se omezují na naděje a lásku. Na rozdíl od Kompendia teologie, které mělo být praktickou jednoduchou příručkou, jsou Otázky o ctnostech řazeny standardním způsobem schématu disputace. Část o lásce je výrazně rozsáhlejší a je doplněna i krátkou otázkou zaměřenou na bratrské napomenutí, které je praktickým projevem lásky k bližnímu.

Stálé studium

sobota 18. dubna 2015, Olomouc

Milí bratři a sestry,

zvu Vás na naše plánované setkání stálého studia, jarní termín (sobota před 3. nedělí velikonoční), letos dne 18. dubna 2015, do Olomouce.

Téma letošního roku je **Osoba a ctnosti**. Po přednášce dr. Davida Peroutky OCD na podzim v Praze bude mít druhá přednáška doc. Tomáše Machuly, Ph.D., Th.D., děkana teologické fakulty v Českých Budějovicích a našeho terciáře, letos na jaře téma **Vztah vlitých a získaných ctností**.

Pro odpoledne by měl fr. Pavel Mayer OP naplánovat pro bratry společný program.

Časový plán (změna vyhrazena):

- 7.00 ranní chvály s hodinkou četby + rozjímání (v kostele)
- 8.10 snídaně
- 9.00 přednášky s ukázkami textů
- 11.45 sexta
- 12.00 oběd, po něm rekreace
po rekreaci eventuální společný program
po něm možnost osobních setkání nebo odjezdu

Další možný společný program:

- 17.30 růženec (v kostele)
- 18.00 konventní mše sv. a po ní nešpory (v kostele)
následně večeře

Nahlášení jmen účastníků kvůli stravě, prosím, do středy **15. 4. 2015**, dále jména bratří, kteří by chtěli ubytování (s upřesněním, od kdy do kdy) také do středy 15. 4. 2015 mně osobně na mail damian@op.cz.

VeźmĚte si s sebou, prosím, české breviáře.

Prosím a řádám představené, aby umožnili a zajistili účast bratřŮ, zvláštĚ tĚch, kteřŮ jsou vázáni tímto studiem.

TĚším se na vidĚnou.

*fr. Damián Němec O.P.
regent studií*

Setkání formátorů

Tématem letošního setkání formátorů připraveného olomouckým místním sdružením bude **apoštolát**. Setkání proběhne o víkendu 24. - 26. dubna 2015 v Norbertinu na Svatém Kopečku u Olomouce.

Program

Pátek 24. 4. 2015

18:00 mše sv. v bazilice

19:00 večeře

20:00 Úvod k dominikánskému apoštolátu – *sr. Jacka Křižanovská OP*

21:00 nešpory

Sobota 15. 4. 2015

6:30 ranní chvály

7:00 mše sv. v Norbertinu

7:50 snídaně

9:00 Osobní evangelizace – *fr. Pavel Mayer OP*

9:55 Zkušenosti nezkušené katechetky – *sr. Krista Chládková OP*

10:50 Apoštolát u minoritních skupin, dialog a misie u jinak věřících – *Barunka Litomiská, laik OP*

11:45 sexta

12:00 oběd

14:15 Doprovázení nemocných a umírajících – *Miroslav Kamil Gut, laik OP*

15:10 Služba slova ve sdělovacích prostředcích – *fr. Jan Rajlich OP*

16:10 Evangelizace jako životní styl – *Hana Klára Němečková, Hnutí Světlo-Život*

17:15 růženec

18:00 nešpory, litanie

19:00 večeře

20:00 diskuse

Neděle 26. 4. 2015

7:30 snídaně

8:30 ranní chvály v Norbertinu

9:00 mše sv. v bazilice

10:30 Přednášky pro veřejnost, katecheze dospělých, příprava na svátosti – *Martin Rosenbaum, laik OP*

11:45 sexta

12:00 oběd

13:00 zakončení, odjezd

*Jiří Reginald Machačík (machacik@volny.cz)
představený MS sv. arch. Michaela, Olomouc*

Setkání dominikánské rodiny 2015

Letos na podzim se uskuteční již **XV. Setkání české dominikánské rodiny**. Oproti původnímu plánu se mění termín setkání na **sobotu 10. října 2015** (o týden dříve). Setkání se opět uskuteční **v Praze** v barokním refektáři kláštera sv. Jiljí. Tématem letošního setkání je téma letošního roku přípravy na jubileum řádu: *"Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí"* (Jan 8,31-32); *"To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus"* (Gal 5,1). Dominik: řízení, spiritualita a svoboda.

Program setkání bude zveřejněn v některém z příštích čísel.

Jan Jáchym Beneš

Zasedání provinční rady LSsD

V sobotu **6. června 2015** se, dá-li Pán, sejdeme k jednání Provinční rady LSsD. Podle rozhodnutí minulé PR bude toto jednání velmi důležité: hlavním jeho bodem bude **úprava našich Partikulárních směrnic**, na které se v současné době již intenzivně pracuje (a vypadá to na změny velmi důležité). Prosím všechna Místní sdružení, aby se zabývala na svých setkáních materiály, které v nejbližší době zašlu představeným. K jednodennímu jednání musíme mít podklady projednané a promodlené všemi členy. Prosím celou dominikánskou rodinu o modlitbu za dary Ducha sv. pro zástupce na tomto jednání.

Jan Vincenc Horáček, provinční moderátor

Výroční pouť v Jablonném

V letošním roce si připomene 20. výročí svatořečení paní svatého života Zdislavy z Lemberka, které vyhlásil papež Jan Pavel II. dne 21. května 1995 při své návštěvě v České republice.

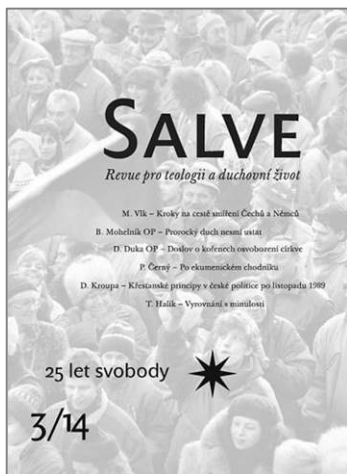
Jubilejní poutní sezónu zahájíme tradičně **1. května** v bazilice, **poutí dětí ke sv. Zdislavě** a pak historickým průvodem z náměstí ke studánce a případně na Lemberk. V den jubilea **21. 5.** bude za účasti vzácných hostů v ambitech kláštera **vernisaž výstavy „Zdislava svatořečená“**.

Hlavní pouť ke sv. Zdislavě letos bude **v sobotu 30. května** – přímo na Zdislavin svátek. Od začátku května chceme mít též baziliku otevřenou, aby každý mohl vstoupit, obdivovat uměleckou krásu baroka a zakusit pokoj a milost přítomnosti Boží a blízkost té, která heroicky milovala Boha, rodinu a své bližní.

Zdroj: P. Pavel M. Mayer OP, rektor baziliky

<http://www.zdislava.cz/cz/klaster/123-zpravodaj-mesta-jablonne-v-p-2-2015> (red. upraveno)

Salve 3/2014 – 25 let svobody

Z obsahu:

Jaroslav Šebek: Několik poznámek k církevní reflexi pětadvaceti let postkomunistické svobody

Tomáš Halík: Vyrovnání s minulostí

Daniel Kroupa: Křesťanské principy v české politice po listopadu 1989

Tomáš Machula: Teologické fakulty po čtvrtstoletí svobody

Miloslav Vlk: Kroky na cestě smíření Čechů a Němců

Pavel Černý: Po ekumenickém chodníku

Benedikt Mohelník OP: Prorocký duch nesmí ustát Světla a stíny (anketa)

Dominik Duka OP: Doslov o kořenech osvobození církve

Cena: 80 Kč

Nové číslo revue Salve se ohlíží zpět v době, kdy vzpomínáme dvacet pět let od kanonizace sv. Anežky a od Sametové revoluce. Celé číslo napsali lidé, kteří nebyli pouhými diváky, nebo jen současníky, ale dělnými aktéry zmíněných událostí. Každý článek v sobě skrývá i vnitřní osobní zápas. Někdo je více kritický, jiný sebekritický.

V jednotlivých statích se dotýká určitých úseků či segmentů, které tvoří symbiózu zdrojů osvobozené církve. Docent Jaroslav Šebek vykreslil tuto dobu z pohledu historika, pozorovatele a aktéra současnosti. Profesor Tomáš Halík vydává svědectví především o práci a významu Desetiletí duchovní obnovy z osobní perspektivy „architekta“, ale také hlubinné psychologie, která ho vede k sebezpytování církve. Doktor Daniel Kroupa vidí a mapuje situaci křesťanské politiky, kdy totalita udusila politickou kulturu a její celý prostor. Obnova byla a je nesnadná. Docent Tomáš Machula nepíše o procesu vzniku a obnovy teologických fakult na univerzitách, ale přináší své osobní svědectví a poukazuje, co je úlohou teologie a jaká by měla být. Kardinál Miloslav Vlk rozebírá bolestné vztahy mezi námi a našimi německými rodáky a krok za krokem popisuje odvahu církve na obou stranách, české i německé, uzdravit tato zranění. Odsun, či vyhnání, znamenal ztrátu jedné čtvrtiny katolíků a v některých diecézích více než jednu třetinu kléru a řeholníků a řeholnic. Doktor Pavel Černý předložil téměř studii o ekumenismu, která vyvrací omílané tvrzení o stagnaci ekumény po listopadu 1989, ale naopak ukazuje, že financování církvi nebylo a není hnacím motorem ekumenických vztahů, či dokonce jediným polistopadovým krokem. Benedikt Mohelník OP na příběhu dominikánské provincie komentuje historii dvaceti pěti let od Československé dominikánské provincie zpět k České provincii. Závěrečný text Dominika kardinála Duky OP není závěrem, ale doplňkem.

Zdroj: + fr. Dominik Duka OP, Editorial

<http://salve.op.cz/archiv/25-let-svobody/editorial-32014-25-let-svobody> (red. upraveno)

Nakladatelství Krystal OP

*Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750
<http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz
 Nakladatelství Krystal OP publikuje teologickou, duchovní a filosofickou literaturu. Je svázáno s dominikánským řádem a sídlí v pražském dominikánském klášteře. Nakladatelství se snaží, stejně jako řád bratří dominikánů, sloužit slovem k poznání pravdy. Navazuje na prvorepublikovou dominikánskou edici stejného jména.*

Lukáš Novák, Vlastimil Vohánka:

Kapitoly z epistemologie a noetiky

Cílem této knihy je zmapovat nejdůležitější pojmové a problémové souvislosti mezi tradiční realistickou aristotelsko-scholastickou teorií poznání a současnou analytickou epistemologií, pokusit se alespoň v některých bodech tradiční koncepci obhájit proti typickým námitkám a poskytnout hlubší výklad některých konkrétních a podle autorů klíčových problémů teorie poznání, který by k této koncepci otevíral cestu. Autoři se nepokoušejí vyčerpávajícím způsobem vyrovnat s každou relevantní námitkou, ale spíše načrtnout jistý filosoficky relevantní obraz, hodný dalšího rozpracování a obhajoby.

Výklad je koncipován jako mozaika: většina kapitol je pojata jako analýza některého epistemologického pojmu či pojmové dvojice, která často ústí v obhajobu konkrétní dílčí pozice. Volba zpracovaných témat a jejich uspořádání přitom byly vedeny záměrem vytvořit sice nikoliv vyčerpávající, ale přesto koherentní celek, který bude něčím více než sumou jednotlivých částí. Základní osou výkladu je vztah mezi aristotelsko-scholastickým a analytickým přístupem, přičemž jakýmsi doplňkovým úběžníkem je Immanuel Kant. Každá kapitola je navíc doplněna několika úryvky klasických i moderních filosofických textů, které probíraná témata ilustrují, doplňují, rozvíjejí či problematizují.

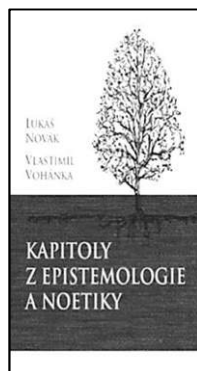
Kniha není určena pouze studentům epistemologie, ale i širší odborné veřejnosti zájímavější se o současnou, zejména analytickou epistemologii, badatelům v oblasti středověké a raně novověké scholastiky a vůbec příznivcům tradičnějšího přístupu k filosofování.

brož., 282 str., 320 Kč

Tomáš Akvinský:

Otázky o ctnostech II

Diskutované otázky o ctnostech jsou jedním ze dvou spisů, které si daly za úkol zabývat se trojicí teologických ctností, ale zůstaly pouze u dvou z nich. Zatímco Kompendium teologie se člení na víru (dle článků víry Kréda) a naději (dle proseb Otčenáše),

Otázky o ctnostech se omezují na naději a lásku. Na rozdíl od Kompendia teologie, které mělo být praktickou jednoduchou příručkou, jsou Otázky o ctnostech řazeny standardním způsobem schématu disputace. Část o lásce je výrazně rozsáhlejší a je doplněna i krátkou otázkou zaměřenou na bratrské napomenutí, které je praktickým projevem lásky k bližnímu. V tomto svazku se nachází otázky 2–4, tedy o lásce, o bratrském napomenutí a o naději.

brož., 328 str., 350 Kč

**KNIHKUPECTVÍ
OLIVA**

Knihkupectví Oliva

Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 606 657 544,

e-mail: knihy-oliva@quick.cz

Otevřeno: Po-Pá 10-18 hod.

Knihkupectví v areálu pražského kláštera nabízí produkci nakladatelství Krystal OP, literaturu z oblasti křesťanství, judaica, pravoslavní a historickou a filosofickou literaturu. Kompletní nabídku naleznete v internetovém knihkupectví <http://oliva.op.cz>

*Pablo Doñiguez Prieto: **Až na vrchol***

Přepis exercicií, které vedl před svou tragickou smrtí v horách otec Pablo, známý z filmového dokumentu Poslední vrchol.

KN, brož., 143 str., 195.-Kč

*Thierry Bizot: **Anonymní katolík***

Autobiografická kniha Thierryho Bizota, známého televizního producenta, vypráví o znovuoživení křesťanské víry, které nastane, když to nejméně čeká – uprostřed krize středního věku.

KN, brož., 161 str., 229.-Kč

*Franc Jalicz Sj: **Cesta kontemplace***

Zkušený průvodce na cestě kontemplace vede čtenáře krok za krokem do komůrky, kde je možné se sestkat s Bohem.

Triton, brož., 90 str., 99.-Kč

*Papež František: **Milosrdenství***

Papež František ve svých promluvách velmi často mluví o Boží lásce. Povzbuzuje věřící jako dobrý pastýř, aby nechali vstoupit do svého života Boží milosrdenství, sílu k novému životu, sílu k odpuštění, sílu k přijetí sebe samých i druhých, sílu k proměně svého života i světa podle evangelia.

Paulínky, brož., 102 str., 105.-Kč

*Kubín Petr ed.: **Legenda o sv. Vintířovi***

Jedná se o kritickou edici legendy o sv. Vintířovi, která byla sepsána v břevnovském klášteře v polovině 13. století za účelem Vintířovi kanonizace. Připojen je seznam pramenů a literatury, jakož i jmenný i místní rejstřík.

Togga, váz., 278 str., 360.-Kč

KOMUNITY**Česká dominikánská provincie**

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
 Prov.: fr. Benedikt Mohelník OP
 sekr.: 224 218 441, 602 592 174
 e-mail: provincial@op.cz
<http://op.cz>

Kláštéry bratří

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
 e-mail: praha@op
<http://praha.op.cz>

Jiráskovo n. 814/30, 326 00 Plzeň
 e-mail: plzen@op.cz
<http://plzen.op.cz>

Slovenská 578/14,
 772 00 Olomouc
 e-mail: olomouc@op.cz
<http://olomouc.op.cz>

Klášteří 33, 471 25 Jablonné v P.
 e-mail: jablonne@op.cz
<http://www.zdislava.cz>

Mnišky Kazatelského řádu

Lysolajské údolí 106/21,
 165 00 Praha 6
 e-mail: monialesop@volny.cz
<http://moniales.op.cz>

Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
 e-mail: mnisky@op.cz
<http://mnisky.op.cz>

Česká kongregace sester dominikánek

Veveří 469/27, 602 00 Brno
 kongregace@dominikanky.cz
<http://www.dominikanky.cz>

Komunity sester

Veveří 469/27, 602 00 Brno
 e-mail: brno@dominikanky.cz

Černá 14, 110 00 Praha
 e-mail: praha@dominikanky.cz

Revoluční 50, 312 00 Plzeň
 e-mail: plzen@dominikanky.cz

Smetanova 26, 772 00 Olomouc
 e-mail: olomouc@dominikanky.cz

Tetčická 646/67,
 664 47 Střelice u Brna
 e-mail: strelice@dominikanky.cz

Školní 31, 471 25 Jablonné v Podj.
 e-mail: jablonne@dominikanky.cz

Sdružení kněží a jáhnů

sv. Dominika
<http://op.cz/?a=33>

Laická sdružení sv. Dominika

Jan Vincenc Horáček (prov. mod.)
 Puškinova 5, 352 01 Aš
 mobil: 420777296954
 e-mail: j.horacek@centrum.cz
<http://laici.op.cz> (seznam MS)

Dílo blažené Zdislavy

Lenka Bernadetta Nezbedová
 Štědrákova Lhota 76,
 789 63 Ruda nad Moravou
 e-mail: Nezlenka@seznam.cz
<http://zdislavky.wbs.cz/>

AKTIVITY**Dominikánská 8**

<http://www.dominikanska8.cz>

Dominikánské misie

<http://misie.op.cz>

Katolický domov studujících

Černá 1610/14, 110 00 Praha 1
 Recepce: 224 934 496,
 e-mail: info@kds.op.cz
<http://kds.op.cz>

Černouličnický klub

<http://www.cernoulicnickyklub.cz>

Církevní střední odborná

škola Bojkovice
 Husova 537, 687 71 Bojkovice
 tel. 572 642 302, e-mail:
 csosbojkovice.reditelna@seznam.cz
<http://csos.op.cz>

Nakladatelství Krystal OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
 e-mail: krystalop@volny.cz
 tel.: 224 218 440
<http://krystal.op.cz>

Knihkupectví Oliva

Husova 8, 110 00 Praha 1
 e-mail: knihy-oliva@quick.cz
 tel.: 606 657 544
<http://oliva.op.cz>

Salve - Revue pro teologii a duchovní život

Hradčanské n. 16, 119 02 Praha 1
 e-mail: salve.op@seznam.cz
<http://salve.op.cz>

Společnost Tomáše Akvinského

Husova 8, 110 00 Praha 1
 e-mail: SITA-cz@quick.cz
<http://agora.metaphysica.skaut.org/sita>

Hnutí Pro život ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha
 e-mail: info@hnutiprozivot.cz
<http://hnutiprozivot.cz>

Hnutí Světlo-Život

P. Jan Rajlich OP (nár. moderátor)
 e-mail: jan@op.cz
<http://svetlo-zivot.cz>

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

<http://www.op.org>

IDI - International Dominican Information

<http://www.op.org/idi>

Dominican Sisters Europe - Central and Eastern

<http://dsece.weebly.com/>

DVI (Mezinárodní hnutí dominikánských dobrovolníků)

<http://www.dviop.org>

Dominikáni na Slovensku

<http://www.dominikani.sk>

Kongregácia sestier dominikánok bl. Imeldy

<http://dominikanky.sk/>

Stránky br. kleriků Amiculum

<http://amiculum.op.cz>

Summa theologiae

<http://krystal.op.cz/sth/sth.php>

Jeruzalémská bible

<http://www.jeruzalemskabible.cz/>

Rodina sv. Dominika

<https://www.facebook.com/group/s/435180273216709/>

Sv. Dominik

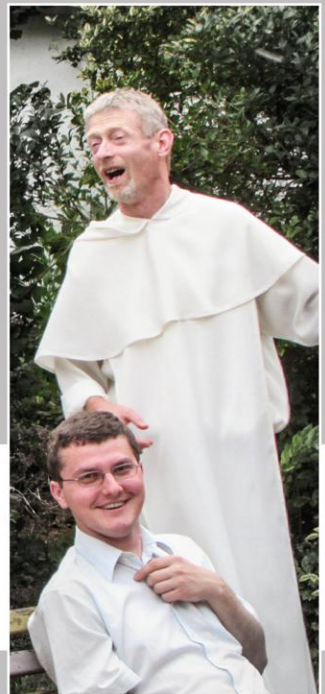
<http://www.dominik.cz>

Fr. Tomáš Josef Týn OP

<http://tyn.op.cz>

Dominikánský breviář

<http://breviar.op.cz>

Rokem 2015 jsme vstoupili do přeposledního roku přípravy na osmisetleté výročí církevního schválení Řádu bratří kazatelů, k němuž došlo v roce 1216. Každý rok byl věnován jednomu z aspektů našeho dominikánského povolání. Letošní rok je uveden výroky Písma *"Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí"* (Jan 8,31-32) a *To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus*" (Gal 5,1) a jeho nosným tématem je Dominik: řízení, spiritualita a svoboda. Tomuto tématu se věnuje list magistra řádu, který přinášíme v jeho českém překladu.

Kromě toho vás čekají informace o životě v dominikánské rodiny, pozvánky na připravované akce, informace týkající se stálého studia a program letošního setkání formátorů na sv. Kopečku u Olomouce.

V čísle najdete rovněž informace o novém čísle časopisu Salve, plánované akce Dominikánské8 či nabídku dominikánského vydavatelství Krystal a knihkupectví Oliva.

OPUSCULUM

Časopis České dominikánské rodiny
Vydává Kazatelské středisko
České dominikánské provincie

Adresa redakce:
Opusculum
Klášter dominikánů Olomouc
Slovenská 14, 779 00 Olomouc 2
e-mail: opusculum@op.cz

Bankovní spojení pro dary:
č. účtu: 268154211/0300 v. s.: 290

<http://opusculum.op.cz>